

Za církev synodální
společenství | spoluúčast | poslání

**V ČERVENÉM KOSTELCI
A NA BOUŠÍNĚ**

ÚVOD

Název synody zní Synoda o synodalitě. Synoda (dosl. společná cesta) označuje církevní shromáždění. Synodalita je způsob soužití nás lidí. Při této synodě nejde o to měnit dogmata nebo morální učení, ale zamýšlet se, jak vypadá život našich společenství, naše vzájemné soužití.

Přípravný dokument formuloval základní otázku synody takto: „Jak se společné putování v současnosti uskutečňuje v naší místní církvi? K jakým krokům nás vybízí Duch svatý, aby toto společné putování bylo intenzivnější?“ Synoda je tedy duchovní proces, který vede Duch svatý, není to parlament, politický boj, ani firemní strategické cvičení, není jen diskuzí o problémech, jak nás upozorňoval papež František.

Dokument, který zde předkládáme, není tím hlavním výsledkem synodálního procesu v naší farnosti. Podobně mluvil papež František na úvod synody o mládeži v roce 2018: „Nechme z této synody vyjít nejen nějaký dokument, který obvykle čte jen málokdo a mnozí ho kritizují.“ Ale máme dát „vzklíčit snům, probudit proroctví a vize, přinést nové naděje, rozhojnit důvěru, obvázat rány, navázat vztahy, dát zazářit nadějeplnému úsvitu, učit se jedni od druhých a vytvořit pozitivní náhled, který bude osvěcovat mysl, rozechřívát srdce, rukám navrátí sílu“ (citováno také v přípravném dokumentu synody o synodalitě).

Příručka k synodě zmiňovala, že stanoviska, která si navzájem protirečí, nesmí být opomenuta, ale mohou být uvedena tak, jak jsou. Zároveň nás vybízela, abychom nevylučovali názory, které byly vysloveny jen menšinou účastníků, protože i „zpráva menšiny“ může být svědectvím toho, co chce Bůh církvi sdělit. Duch svatý často působí překvapivým a osvěžujícím způsobem.

V našich farnostech se zapojilo 28 skupinek, z toho 24 odevzdalo výstupy. V tomto dokumentu nejde o vyjádření většinového názoru farníků (zapojila se zhruba ¼ farníků). Jednotlivé výpovědi nejsou celistvým pohledem na různé otázky. Ale jsou výsledkem naslouchání, kdy člověk mohl říct cokoli... Vážíme si všech, kteří se vyjádřili, jejich podněty jsou pro nás důležité.

Výstupy z jednotlivých skupin jsme rozdělili do různých témat. Citace jsme se snažili v co největší míře zachovat. Pouze výjimečně jsme text lehce upravili, buď z důvodů pravopisných nebo pro lepší pochopení, aby citace, které jsme vybrali z textu a přidělili do určitého tématu, dávaly smysl.

Text za odrážkou u jednotlivých témat je výstupem jedné konkrétní skupinky. Někdy bylo těžké zařadit určitou myšlenku pouze pod jedno téma, neboť daná myšlenka se vztahuje k více tématům.

Chtěl bych upřímně poděkovat všem, kteří přijali výzvu papeže Františka a zapojili se do práce synodálních skupin. Mám radost, že se zapojilo tolik lidí. Zvláštní poděkování patří Petrovi Svobodovi, který synodu v naší farnosti koordinoval. Dále všem, kteří připravovali toto shrnutí a všem, kteří jakkoli pomáhali při synodálním procesu.

V synodě nešlo o to zaúkolovat církev, co by měla a neměla dělat, ale s pomocí Ducha svatého poznávat, co můžeme udělat my jednotlivci i jako společenství. Přál bych nám, aby tento dokument nebyl závěrem synody v naší farnosti, ale podnětem k jejímu pokračování a rozvíjení, abychom čím dál víc naplňovali, že jsme církví synodální, tou, která je na jedné společné cestě a nechává se vést Duchem svatým.

P. Miloslav Brhel

VÝSTUPY ZE SYNODY ZKUŠENOSTI SE SYNODOU

- Radost z nově navázaných přátelství. Radost z poznání upřímného společného hledání pravdy různými pohledy. Otevřeným vzájemným poznáním ve skupince jsme k sobě našli cestu.
- Cílem není to, abychom někomu radili, jak co dělat, ale zamyslet se nad osobním postojem a životem.
- Ty nejlepší.
- Synoda nás sblížila. Přes počáteční obavy jsme byli schopni být k sobě otevření. Synoda nám přinesla příležitost setkat se nad duchovními tématy, která bychom za normálních okolností neotevřeli. Vnímali jsme pozitivní odezvu synody v naší farnosti.
- Pomohlo se otevřít, poznat a sblížit se, věnovat čas. Prostor pro názory, sdělení problémů, oživení vnitrofarního života.
- Chtěla jsem ve farnosti nějak zapadnout, nepodařilo se, až nyní se mi to povedlo v této skupince. Cítím, že to je ono. Skupinka byla pro mě hodně přínosná, je hodně rozmanitá. Budeme pokračovat ve scházení se. Probereme další témata. Jinde není takový prostor proniknout tím, s čím se druhý potýká. Je to příležitost se více poznat, slyšet trápení a radosti druhého. Měly by tyto skupinky pokračovat, aby se člověk mohl vyjádřit. Prostor, kde se více dozvím o druhém, jinak žijeme v takových bublinách. Společná modlitba funguje. Ta synodalita je na nás, na každém z nás.

- Bylo to pro nás něco nového a doufáme, že to podnítl vznik dalších diskuzí v naší církvi. Radost z otevřené diskuze a naslouchání a pochopení jeden druhého.
- Členky se scházely v přátelské atmosféře, v modlitbě a v síle Ducha svatého. Všem to bylo posilou. Původně jsme si moc nedovedly představit, co nás při setkávání skupinky vůbec čeká, ale Duch sv. nás vedl a nasměroval nás tak, že každá z nás ztratila ostych, rozhovořila se k tématu, uvolněně a od srdce. Každá podpořila to, abychom se i nadále scházely. Práce s Biblí tak zaujala naši skupinku, že bychom chtěly pokračovat v setkávání nad Biblí. Osobní setkávání mezi farníky ve skupinách by mělo zůstat i po skončení synodálního setkávání, mohou se vytvořit skupiny dle zájmu, např. různé vzdělávání, mezilidské vztahy, práce s Biblí.
- Radost ze společné modlitby, četby a rozjímání Písma. Potíže byly zejména s epidemiologickou situací. Odhalily skutečnost, že jsme málo radostní.
- Všechna setkání se nám líbila a prožili jsme je vzájemně do hloubky díky stanovené formě.
- Vnímali jsme hlas Ducha sv. ve vzájemné diskuzi nad tématem, v upřímném naslouchání. Disponovanost. Otevřenost k dílu.
- Synoda byla novým impulzem pro život ve farnosti, vytvořily se skupiny různého věku, vyznání, které by spolu jinak řeč na podobná témata nenašly. Možnost odspodu vyjádřit svůj názor a možnost se "přímo" podílet na změně. Pozitivně hodnotíme návody a dané formy. Vyzkoušeli jsme si na faře nulté – zkušební setkání moderátorů, a to nám pomohlo k lepšímu průběhu.
- V naší skupince nám dělalo problém si naslouchat, ale uvědomili jsme si, že skrz každého může promlouvat Duch svatý. Radosti: setkání se s kamarády a naslouchání jejich názorům, hlubší rozhovory stvrzují přátelství. Potíže a překážky: skákání si do řeči, pozdní příchody, dlouhé trvání, odvádění od tématu, upovídánost. Přáli bychom si, aby se skupinky scházely nadále, ale třeba v jiném složení, abychom se v rámci farnosti lépe poznali, což nám může pomoci i v přijímání nových členů.
- Obohacující setkání. Podnětné naslouchání.
- Uvědomili jsme si, že při naslouchání mezi námi a s námi byl Duch svatý. Chceme pokračovat ve scházení se. Dodržovat metodiku a formát setkání. Postupně probrat všech 10 témat synody. Synodu bereme jako možnost pastore rodin i farnosti, obnovení důvěry a života v Duchu sv.

- Oživení víry, touha více poznávat Boha a jeho krásu, vzdělávat se, scházet se. Vážíme si, že jsme mohli udělat zkušenost působení Ducha sv. při sdílení a modlitbě. I introverti a uzavření jedinci se rádi sdíleli. Extroverti a mluvky umravnil čas pro sdílení (3 min).
- Když se člověk sdílí s ostatními, nepřipadá si pak tak moc sám, může v ostatních vidět to, že měli různé problémy a těžkosti, a i přes to vydrželi a zvládli to, může v těch lidech mít oporu a podporu.
- Zjistili jsme, že i s rozdílností vyznání spolu můžeme otevřeně hovořit o, pro nás, důležitých tématech, která bychom normálně neotevřeli. Zjistili jsme, že nemáme na dost otázek odpovědi.

CÍRKEV

papež František

- Sen o církvi nám ukazuje papež František: církev otevřená, ochotná sloužit. Je třeba, aby všichni kněží převzali papežův přístup. Odložit tituly a drahá roucha – ochota ke službě a k pokoře.
- Každý jsme jiný, ale Boží milost je pro všechny. Svatý otec je nám příkladem ve vstřícnosti a pokoře.

otec biskup Jan

- Uvítali bychom více možností setkat se s naším biskupem Janem v naší, případně okolních farnostech.
- Vzkaz pro pana biskupa: jsme za Vás rádi, v modlitbě na Vás vzpomínáme a budeme i rádi za Vaši návštěvu v naší farnosti, dá-li Bůh!
- Vážíme si našeho biskupa jako pastýře. Modlíme se za něj i za celou naši diecézi.

církevní nauka

- *(pozn.: změny v církevní nauce nejsou předmětem této synody o synodalitě, proto v tomto bodě uvádíme pouze souhrn tří podnětů, které ve výstupech zazněly ohledně církevní nauky)*
- Zmírnění přísnosti církevních předpisů (rozvody, antikoncepce apod.).
- Umožnění světit jáhny na kněze.
- Svědectví paní, která se rozvedla a civilně se znovu vdala, bolestně pociťuje, že nemůže ke svátostem a ptá se, zda jsou současné předpisy nastaveny správně.

další

- Odrazující institucionalismus církve.
- Zbytečně složitá struktura. Na překážku je mnohdy majetek a funkce.
- Seminaristé by měli být více v kontaktu s vrstevníky napříč ostatními vysokými školami.

EKUMENA

Skupinky – katolíci

- Přání – spolupráce s ekumenickými církvemi ve městě.
- Zvat duchovní z jiných společenství k sdílení se ve víře. Neformální setkání s bratry a sestrami Československé církve husitské a Církve bratrské. Uvědomit si, kdy jindy, když ne teď, kdo jiný, když ne my.

Skupinka – křesťané z římskokatolické církve, církve bratrské, církve adventistů, církve husitské

- Ekumena je cesta/začíná na osobní úrovni každého z nás/vyžaduje čas/ve vzájemné podpoře křesťanských církví je větší naděje v hájení křesťanských hodnot (rodina, ochrana života)/je potřeba se za sebe pravidelně modlit ve svých církvích, přát si dobro a hledat společné cesty ve vzájemném poznávání/litujeme, že nemůžeme stát společně u jednoho stolu Páně/ekumena může být živým společenstvím křesťanů v jednom městě/ekumena vyžaduje dialog/ekumenická spolupráce je naší nadějí, radostí a posilou/nepociťujeme mezi sebou nic zraňujícího, překážku, zátěž z minulosti, která by nám bránila v intenzivnější spolupráci mezi křesťanskými církvemi v našem městě/Ježíš Kristus je kmen stromu, ze kterého vyrůstají větve symbolizující křesťanské církve. Každá větev má svůj význam, nese ovoce a dává stín. Rostou vedle sebe, nepřekáží si a mohou se o sebe i opřít.

Zkušenosti se synodální skupinkou: Obohacující! Touha více se poznávat, spolupracovat a radovat se spolu z našeho Pána Ježíše Krista. V osobě druhého člověka zaznívá hlas Ducha sv. Duch sv. podporuje otevřenost a dialog. Potřebujeme nebát se vykročit a komunikovat.

Sny: Otevřenost ke křesťanům v jiných církvích. Hlubší poznávání, společné aktivity, přesah mimo farní společenství.

Možnost a ochota spolupráce na různých projektech.

Závěr – Můžeme a chceme spolupracovat i přes některé rozdíly.

CHARITA

- Vnímáme pozitivitu a dobrý příklad přítomnosti hospicové péče.
- Dále děkujeme za vzornou práci místní Oblastní charitě v Č. Kostelci, která zajišťuje komplexní služby na vysoké úrovni. Poděkování p. řediteli Ing. Mgr. Wajsařovi.

DUCHOVNÍ ROZLIŠOVÁNÍ

- Pro správné rozlišování duchů je třeba se ptát po ovoci. Pravidelně zpytovat svědomí (každý den), přijímat svátost smíření. Dialog s Bohem = modlitba – osobní, v manželském páru, v rodině s dětmi, ve skupince. Důležité je společné naslouchání Duchu sv., být si zpětnou vazbou. Neprosazovat názory silou a argumentací, nýbrž v pokoře. Nebrat sám sebe nezdravě povýšeně, ale prosit o dar dětské důvěry a vděčnosti. Vážít si církve, papeže, biskupů a pastýřů. Ptát se, jak by na mém místě jednal Ježíš, rozhodovat se vzhledem k perspektivě věčného života. Dát prostor charismatům, která slouží k zvěstování a předávání víry. Modlit se za své rodiny a žehnat svým dětem. Neposuzovat a neodsuzovat povrchně podle sympatií a antipatií. Nebát se sdílet i těžkosti a problémy. Respektovat druhé v komunikaci. Při rozhodování se ptát po pokoji v srdci. Nehledat krátkodobý prospěch a cíle, ale ptát se, jak smíme a můžeme být prospěšní, nápomocní? Důvěřovat Bohu a nebát se čelit těžkostem.

NASLOUCHÁNÍ

- Všímovost, naslouchání a otevřená komunikace v rodinách, zaměstnání, církvi, mezi národy. Pomoc nabídnout, ale i umět přijmout. Nechat se vést i pomáhat vést. Být vnímaví, naslouchat druhým, nechat se sami vést Duchem sv. a svěřovat se vedení Duchu sv.
- Nebát se naslouchat i kritickým hlasům.
- Duch svatý od nás žádá, abychom mu naslouchali skrze všechny lidi a nedělali si o nich předsudky. Díky vyslechnutí názorů ostatních se můžeme posouvat dál a odhalovat naše nedostatky.
- Naslouchat i lidem, se kterými nemáme dobrý vztah, nebo nám nejsou sympatičtí vzhledem. Dávat druhé šance. Naslouchání může tvořit i hezké vztahy mezi lidmi. K naslouchání je potřeba trpělivé, otevřené srdce bez předsudků.

- Nasloucháme málo, často jen těm, kteří nám jsou na blízku. Neradi opouštíme svoji komfortní zónu. Naslouchat bez předsudků.
Naslouchat jsem schopný, jen pokud jsem vyrovnaný sám se sebou, pokud jsem autentický. Různost je přednost, ne hrozba. Nebrat se tak vážně, překonat svůj ostych a strach, je to na nás.
- Navzájem se pochopit na základě naslouchání. Neodsuzovat a snažit se pochopit, proč je druhý toho či onoho názoru. Naslouchat s láskou a trpělivostí, i když například s druhým nesouhlasíme.
Máme jedna ústa, ale dvě uši, tak abychom dvakrát tolik naslouchali, než mluvili. Věříme, že Duch svatý je v každé odpovědi i v každém naslouchání, tak abychom dokázali víru a Boží lásku předat co nejlépe. Žádá nebát se, nebát se zeptat nebo s láskou odpovědět, být přítomen pro každého a vyslechnout, co má druhý na srdci.
- Přistupovat ke každému s úctou. Důležitá empatie, být pozorný, trpělivý, získat důvěru, neodsuzovat.
Více naslouchat Bohu. Žít v lásce – udělat si čas – vnášet humor. Není prosazením vlastních názorů. Přijmout druhého člověka jako bratra, Bůh k nám promlouvá skrze druhé. Máme naslouchat srdcem (nejdůležitější) a poslouchat ušima.
- Naslouchání „uchem srdce“.

FARNOST

společné soužití

- Je radost být součástí naší živé farnosti z krásných mladých rodin. Vážíme si života v naší živé farnosti, dostupnosti svátostí – využívat více. Odstranit zatrpkllost a podezřívavost. Nevracet se ke starým křivdám, poučení jít dál.
- Máme přání, aby kvalita života v naší farnosti neklesala.
- Naším snem je otevřená, stmelená a spolu žijící farnost.
- Přála bych si, aby místní církve vzkvétala, aby si farníci rozuměli, vzájemně si pomáhali, byli si oporou, povzbuzením a předávali si zkušenosti s vírou a byli otevření druhým.
- Chybí rozmanitější duchovní projevy (chvály, duchovní obnova...).
- Pozitivní přístup, pokora, odložení předsudků.
Povědomost o životě farností – seznámit se se zápisy z pastoračních a ekonomických rad. Prosíme o zveřejnění výsledků synodálního procesu.

- Doporučeno, aby byly výstupy všech synodních skupinek ve farnosti uveřejněny na webu farnosti, abychom z toho všichni mohli také čerpat.
- Hlavní je snaha, snaha budovat, poznávat a vážit si ostatních. Sny: přestat škatulkovat lidi dle jejich postavení, vědomostí, sdílet více své myšlenky mezi ostatními farníky, někomu se svěřit, pokud potřebují pomoc.

Další důležité téma – více se bavit o pochybnostech.

Chtěli bychom se snažit o jednotu, kde se budeme cítit jako doma, aby farnost byla naší druhou rodinou, aby sem lidé chodili rádi, nebáli se projevit svůj názor, nebáli se diskutovat, pokud něco cítí jinak, nebyli odstrčení, necítili se sami. Farnost by měla být jako naše druhá rodina, ale jak to tak bývá i v rodině, je to krásné, bohužel někdy i náročné, lidé se ne vždy pochopí a tolerují, proto je dobré na tom pracovat.

- Zkušenosti se synodální skupinkou: touha prožívat opravdovou farní rodinu.
- Zaměřit se na mládež v rámci vikariátu nebo i mimo, aby měla „partu“, mohla se ztotožnit s těmi, kteří stejně myslí a věří (sportovní, hudební aktivity).
- Je důležitá role Ducha sv., společná cesta, společná zodpovědnost. Hledat prostor, jak pomáhat seniorům, nemocným, hledajícím.

mezigenerační setkání

Různorodé zastoupení ve skupinkách (teenageři, studenti, pracující, svobodní i manželé)

- Zorganizovat naslouchání mezi staršími a mladými, napříč generacemi.
- Vytvořit nové mezigenerační modlitební skupinky.

Skupinka seniorů

- Je důležité i ve farnosti více využít zkušenosti a moudro starší generace farníků.

Místní farnost se zde o své seniory vzorně stará.

Senioři naší farnosti se ještě rádi podílejí na dění a předávají zkušenosti a moudro mladé generaci. Vymyslet ještě více mezigeneračních setkání, např. udělování svátosti nemocných při dětské mši svaté – děti zazpívají.

Odkaz seniorů

Měj radost z maličkostí a buď skromný a pomáhej chránit přírodu.

Peníze nejsou nejdůležitější – důležitější vztahy.

Udělej si čas na rodinu (více komunikovat), přátele, a především na Boha. Trávit více času společně (výlet, dovolená – dodržovat neděli a svátky) pohyb na čerstvém vzduchu.

Mladou generaci vést k práci – učit se vytrvalosti, trpělivosti, pokoře a skromnosti – podporovat mezigenerační setkávání.

kněží

- Máme kněze, kteří za námi přijdou.
- Jsme rádi, že máme kněze, které máme :) Super pan farář.
- Farníci jsou velice spokojeni s obětavou a vzornou prací našeho p. faráře M. Brhela, který celou farnost stmeluje a vnáší do ní klid a pokoj – velké poděkování.

modlitba

- Modlitba – osobní, rodinná, ve společenství, za pastýře, za církev. Prosit za odvahu sloužit a pomáhat v lásce potřebným.
Pravidelné modlitební setkávání (1x měsíčně), vzdělávání, projekty na pomoc rodinám a výchově k víře.
- Osobní příklad modlitby, děti se učí modlit tím, že "přebírají" a opakují modlitby rodičů. Inspirativní různé druhy modlitby (meditace, kontemplace, pobyt v přírodě). Nebát se je využívat.
- Dát prostor sdílení osobní zkušenosti víry a života s Kristem. Modlit se za naše duchovní pastýře a za nová kněžská a řeholní povolání.
Modlitba jeden za druhého, prosba o přímluvu světců.
Prosit Ducha sv. o sílu a inspiraci k pastorační mládeži.
- Důvěra ve slova evangelia překonává tíhu bolestí, starostí života.

slavení – svátosti, pobožnosti

- Nápad: zapojení do přímluv, přímluvy ve formě sdílených těžkostí, ne z knížky.
- Při mši kromě přímluv/proseb mohly objevit také díky, jako forma vyjádření vděčnosti Bohu.
- Když se aktivně zapojím do mše (lektor, zpěvák, ministrant...), je to jiné slavení, jiné prožívání. Je třeba zapojit mladé.
K rozjímání je potřeba ticho. Po sv. přijímání by bylo vhodnější, aby se nezpívalo a varhany max. preludovaly slabě, aby byl čas na rozhovor s Ježíšem. Občas zařadit vše bez varhan.
Každá slavnost by měla být radostí a radost se předáváním násobí. Někdy je slavení takové neradostné, ponuré, vynucené, náš obličej to jako neví. Není důležité, kdo sedí vedle mě, je tam s námi Ježíš. Otevřená náruč Boha, který nás objímá, takové rande s Ním.

- Dbát na to, aby způsob slavení eucharistie odrážel význam, jaký má v životě křesťanů mít, a to důrazem na: důstojný hudební doprovod; výzdobu chrámu; důstojnou ministrantskou službu.
- Jsme rádi, že jsme v církvi, ve které je stále co slavit. Chtěli bychom, aby katolická církev slavila svátosti více jako rodina, kupříkladu svátost křtu na nedělních bohoslužbách je opravdu radostný okamžik pro celé farní společenství – přivítání nového křesťana do farnosti s celým farním společenstvím, po skončení malé občerstvení za kostelem.
Jsme rádi za rytmičké mše svaté.
Liturgie pro děti. Celoroční brožurka pro sbírání například samolepek za každou dětskou mši. Vyvrcholení – dětský farní den. Při svátcích, jako jsou Velikonoce nebo Vánoce, připravit si pro děti nějaké divadlo. Důležité je zapojit děti do mši a udělat to takovou formou, aby to bavilo mladší.
- Ocenění na církvi mariánské tradice.
Slavení Božího těla – krásná tradice – udržení. (skupinka z Boušína)
- Třeba vylepšit: Výmalba, Osvětlení.
Dobré: Hudba, Úklid, květinová výzdoba, ozvučení chrámu.

zapojení farníků

- Ne aktivizmus pro aktivizmus, ale otevřenost, pokora, sebekázeň.
- Ze synodálního setkání vyplynulo radostné zjištění, že naši spolubratři/sestry mají zájem o aktivní společný život ve farnosti.
- Větší zapojení laiků.
- Je třeba do budoucna více oslovovat farníky osobním kontaktem, ty méně odvážné či ostýchavé, zda by se nechtěli zapojit do různých aktivit farnosti.
Je třeba podpořit každou iniciativu farníků, kteří nechtějí jen splynout s davem, ale když mají nějaký nápad, něco by chtěli změnit, s něčím by chtěli pomoci apod., tak aby to navrhli k úvaze, k realizaci.
- Oslovit ty méně odvážné k činnosti ve farním společenství.
- Větší farnost – nevýhoda – pokud není vůdčí typ, těžko se organizují akce, hůře se podchycuje mládež, aby neodpadávala, lidé spoléhají jeden na druhého, druhý to dokáže lépe – výhoda – více možností, rozmanitost, lze se pouštět do finančně náročnějších akcí.
- Velká farnost způsobuje, že se navzájem dobře neznáme, nejsme propojení. Neznáme se ve farnosti jménem – zkusit vyčerpat všechny možnosti oslovit lidi, kteří se chtějí zapojit.

Příklad dobré praxe: Noc kostelů, taxi do kostela, modlitební adventní andělé, modlitební SMS, videopřenos akcí z kostela.

- Touha poznat názory různých skupin – zájmových, věkových, návrhy realizovat.
- Zapojit se aktivně ve společenství.

příležitosti k setkávání

- Ochota dále se setkávat, studovat, číst Bibli, adorace, společné akce. Podporovat existující modlitební a jiné skupinky.
- Setkání, poznání, sblížení. Zájem o vnímání druhých. Je třeba vytvářet příležitosti k setkávání /i při fyzické práci, brigádě/, vzdělávání, farní pout', farní dny, farní výlety.
- Více se scházet mimo bohoslužby a upevňovat vztahy uvnitř farnosti, zejména mezi rodinami. Farní poutě, výlety.
- Snažit se více pořádat farní akce.
- Třeba vylepšit: upevnění společenství mimo slavení eucharistie.
- Ve farnosti chybí společné zážitky. Při mši není velký prostor pro vzájemná setkání farníků, je třeba vyhledávat i jiné formy setkávání. Den návštěv – losování návštěv rodin z fondu lidí, kteří se zapíší.

společné prostory pro setkávání

- Ve farnosti vytvořit prostor pro setkávání se mimo bohoslužbu, a tak se navzájem poznávat a sdílet (kavárnička, klub mladých, zázemí pro rodiny, vzdělávání...).
- Úprava farních prostor pro společné setkávání farníků.
- Chybí možnost potkávání se, pozastavení se např. u kávy a čaje po kostele. Oprava fary pro možnost setkávání – dokud je živá farnost, využití by bylo.
- Farní káva/ setkání po mši.
- Byla by dobrá nedělní kavárna na faře se zmrzlinou.
- Po nedělních mších se scházet na kafe/čaj s buchtami na faře nebo na farní zahradě.

vzdělávání

- Třeba vylepšit: Vzdělávání farníků v oblasti víry.
- Pokračovat v setkávání se s pokřtěnými, biřmovanci, mladými manželi, další vzdělávání ve víře, v katechismu.
- Náboženství pro vysokoškoláky/mladé farníky cca jednou za měsíc, probírat témata, se kterými sami přijdeme (např. rozdíl mezi různými

církvemi, morálka – proč?...) více do hloubky a teoreticky. Chceme znát to, co slavíme, a proto bychom se chtěli více vzdělávat v oboru křesťanství.

- Více se vzdělávat ve víře.

lidé na okraji

- Nesetkáváme se s věřícími, zapojit mlčící většinu, najít místo v církvi pro lidi s homosexuální orientací, rozvedené, sociálně vyloučené, dlouhodobě nemocné, outsiders. Kristus postavil církev na outsidersch a my máme sklon naslouchat úspěšným. Nemá hlubší smysl naslouchat těm, co se dotkli dna a mají zkušenost, kterou nemáme? Nechce nám skrze ně Duch sv. něco říci? Církev naslouchá světu a často mu nerozumí, mýlí se s ním, někdy se mu „posmívá“.
- Církev pro všechny, různost je přednost, přijetí těch, co jsou v církvi na okraji.
- Bolestný pohled na církevně nesezdané, rozvedené.
- Další problém je, pokud jdou manželé od sebe, je na ně nahlíženo jako na vyvržence a nemohou přijímat svátosti a tím jsou od církve odvrženi místo toho, aby je společenství podrželo.
- Individuální přístup k rozvedeným a jejich příběhům.

otevřenost

- Malá otevřenost farnosti vůči okolí (mimo farnost), vůči novým farníkům.
- Věnovat se problému včlenění a přijetí ve farnosti /přistěhovaní, nově pokřtění dospělí/.
- Duch sv. nás volá, abychom nezůstali jen u sebe a sami se sebou spokojeni, ale abychom se snažili neustále vycházet ze své komfortní zóny a to mě jako jedince/nás jako farnosti nebo církve.
- Jsme vděční, že se naše farnost zapojuje do činnosti charity a Hospice Anežky České, je zde hodně ochotných farníků, mladí se aktivně zapojují ve skautingu. Zároveň vnímáme, že i v důsledku toho, že je početná, si často vystačí sama a není otevřená pro příchozí a žije si svým životem, je jako bublina.
- Naše farnost pořádá spoustu akcí nejen pro věřící a zapojuje se tak do života ve městě i ve světě. To, co si myslíme, že se v naší farnosti nedaří, je přijímání nových farníků do našeho společenství.
- Hledající: Když čtu zprávy o dění v místní církvi, myslím si, že jsou jen pro členy církve, a ne pro mne.

- Myslíme, že o individuální přístup, otevřenost, naslouchání a modlitbu se v místní církvi snažíme, ale velké farní společenství tomu trochu brání. Velký vliv taky mají různé typy a povahy lidí, ale myslíme, že se všichni snaží o stejný cíl.
- Nedosažitelnost a nesrozumitelnost církve pro lidi zvenčí. Uzavřenost církve vůči okolí. Při příchodu některého člověka zvenčí je společenství tak uzavřené, že kolikrát nepřijme nového člena mezi sebe.
- Začleňování a poznávání nových i stálých farníků. Hledáme nový způsob toho, jak začlenit nově příchozí, kteří chtějí slavit spolu s námi.
- Vzájemná upřímnost a otevřenost je plodná půda pro žití v pochopení a lásce. Být společenstvím pro současnou dobu, otevřeným a vstřícným. Otevřenost předchází zbytečným nedorozuměním. Potřeba se navzájem více poznat, pozvat mezi uzavřené skupiny (rodinné, charismatické, modlitební...), často o existujících skupinách ani nevíme a oni nestojí o nové členy.
- Štědrý den – nabídnou volná místa u stolu někomu, kdo je sám (nejen na Vánoce, ale i na posvícení apod.).

MISIE, EVANGELIZACE

misie – začít u sebe

- Pokud chci vstoupit na cestu, musím nejprve přijímat evangelizaci od ostatních, též ji potřebuji. Proto, abychom mohli být misionáři, musíme být vděční; spokojení s tím, co máme. Uzdravit farnost uvnitř, abychom poté mohli uzdravovat venku. A právě tyto naše skupinky synody můžou být takovým uzdravením, utvrzením se ve víře, sblížení se uvnitř farnosti.
- Pro misionářskou činnost je třeba být sám vnitřně zapálený a svobodný. Nutnost udržovat sebe sama v dobré duchovní kondici, abych mohl víru dále šířit. Nedostatečné ukotvení ve víře, obavy z nedostatku argumentů, strach z vysmívání a nemožnosti racionálně vysvětlit určité věci víry, podivně vyhlížející tradice a rituály církevních obřadů v misionářské činnosti uzemňují.
- Je třeba se vzdělávat, abychom uměli nevěřícím přiměřeně odpovídat na jejich otázky ohledně církve.
- Vzdělávat se ve víře, abych mohl svědčit.

misie – modlitba

- Základem každodenní misijní práce je modlitba, trvalá modlitba za šíření evangelia.
- Modlitba za město, za ulici a chodit skrytě po ní a modlit se za ni; modlení za kolegy v práci.

misie – Duch svatý

- Působení Ducha sv. v Písmu, žádá po nás otevřít se Mu, načerpat a vydat. Naše poslání je učit náboženství, v tomto poslání vyprošovat si Ducha sv., abychom byli nástrojem, nedělit děti na "kostelní" a "nekostelní", být k dispozici.
- Hlas Ducha sv. v naslouchání, přijímání odlišných názorů a nehodnocení, v radosti ze setkání, vzájemné diskuze.

misie – příklad našeho života

- Snem je katolická církev pro všechny. Přáním je, abychom nebyli pro druhé jen nudnými křesťany, ke kterým se "hledající... ti druzí" bojí přiblížit. Touha je žít tak, abychom žili pravdivě i mimo kostel v duchu evangelia, což se nám vždycky nedaří. Přizvat ostatní svým příkladem. Misijní činnost v každodenním životě je naše otevřenost, pokora, ochota naslouchat druhým, pomoci jim. Neselhat jako morální autorita, za kterou nás mnohdy nevěřící berou. Musíme být pravdiví i mimo kostel.
- Cestu ukazovat dobrým příkladem, takto navigovat na správný cíl. Radujeme se z daru víry, šířit tuto radost příkladem, vstřícností a pozváním ke společné cestě.
- Jediné evangelium, které čte dnešní člověk, je život nás křesťanů.
- Misie není jen o tom, abychom vyšli z všedního života, ale být poctiví ve všednosti a vlastním pozitivním příkladem si vytvořit důvěru, která je důležitá, a ukázat milujícího Boha.
- Jak být křesťanem s druhými? Nepřesvědčovat nevěřící, na nauku jsou alergičtí, důležitější je dávat dobrý příklad.
- Církev/farnost/křesťan ukazuje na Krista příkladem svého všedního života a dává tak příležitost lidem se k Bohu více přiblížit.
- Hledat nejprve Boží království a doufat a věřit, že vše potřebné nám bude dáno. Nesobeckost, být živým křesťanem, svědčit dětem a blízkým.
- Být autentický, tj. působit co nejpřirozeněji, nebýt něco víc, být opravdový, klidně nedokonalý, svědčit životem, začít ve vlastní rodině (vůči svým dětem, partnerovi, rodičům); přirozeně působit ve

školách/kách–nenásilnou formou na způsob salesiánů; být v něčem obyčejném jiný než dnešní svět. Být příkladem lásky; svým způsobem života přirozeně předávat odraz své víry; nevěřícím nejdřív naslouchat.

- Osobní příklad hledání Boha, nechat přijít, být otevřený, ale nevnucovat, být jiný, ale ne exot.
- Olympiáda – my jako věřící reprezentujeme církev a ostatní jako diváci. Snažíme se je zaujmout.

misie – obecně

- Každý pokřtěný člověk by měl poskytnout to nejlepší, co má – víru. A předávat ji dál. Pro nás mladé je složité šířit víru v našich prostředích, protože se stydíme mluvit a často nejsme schopni se vyjádřit. Přesto se snažíme odpovídat nevěřícím lidem z našeho okolí na jejich otázky ohledně víry. Jsme rádi, když jim dokážeme odpovědět a dodává nám to motivaci. Dospěli jsme k tomu, že šířením víry nepomáháme jen lidem kolem nás, ale i nám samotným.
- Odpovědnost za misijní poslání vychází z našeho křtu. Nechat se Pánem vést, rozhodnout se ke službě, být vytrvalý a věrný.
- Vážít si daru víry. Každý má své místo, na každém záleží. Kristus přišel pro všechny. Ježíš žije, Jemu na nás záleží. "Kristus má tvé ruce a tvé nohy" (z kostela zasaženého bombou); "porvat se se svou leností a lhostejností"; "kde je vůle, tam je cesta".
- Každý člověk dostane od Boha nabídku, každý je pozvaný, každý může být spasen.
Bůh je všude, kde člověk miluje.
Přijatelnost a srozumitelnost pro ty, kteří hledají. Používání běžného současného jazyka.
- Zodpovědět si otázku, pro kolik lidí jsem se už mohl stát misionářem. Mluvit současným jazykem a mít neokázalý styl života a vystupování církevních představitelů.
- Máme společný cíl cesty – věčnost. Radost z víry. Neizolovat se se svou vírou. Evangelizovat srozumitelně dnešnímu světu, řešit bolesti dnešního světa. Vytvářet církev 21. století, nebát se nových způsobů evangelizace a života v církvi, ale neztrácet správný cíl, žít více posilou modlitby a svátostí.
- Všichni nepraktikující ve skupince řekli, že se o víře baví s někým z naší farnosti. Popsali, jaké je položit otázku věřícímu člověku, jestli u někoho přebývá strach z odpovědi, nebo již blok se vůbec zeptat. Z diskuze

vyplynulo, že se tážou spíše svých blízkých nebo kamarádu. Věřící zas popsali, že když se jich někdo zeptá na jakoukoli otázku víry, jsou velice vděční a s láskou se snaží odpovědět, naslouchat otázkám, které nevěřícím nedávají smysl, ukázat jim Boží přítomnost. Velice důležité naslouchat všem lidem navzájem, tak aby nevěřící neodsuzovali věřící a naopak.

- Nebát se. Možná se jako křesťané chováme nadřazeně, bereme se moc vážně a bojíme se znemožnění od okolí a zároveň pohrdáme lidmi, kteří nevěří v Boha. Bohužel Bůh není univerzální lék na bolest, která by nevěřícím zmírnila utrpení, které prožívají nebo zjednodušila život. Je potřeba se jako farnost více otevřít lidem, kteří do kostela normálně nechodí a nabídnout jim možnost se setkat s Bohem.
- Katecheze je velká zodpovědnost, ovlivňujeme děti a jejich životy. Máme málo radosti, přijali jsme slovo Pravdy, máme šířit v naší společnosti pravdu. Prosit, abychom poznali, jak o tom mluvit, abychom nebyli za morousy a konzervativce. Naše poslání je rozdávat klid, pokoj, radost. Vše chceme svěřovat Bohu, nic není naše věc. (skupinka katechetů)
Snažit se o dobré vztahy a vzájemnou spolupráci, snažit se měnit sami sebe. Snažit se být světlem a solí společnosti. Tvořit dobré a radostné společenství. Udržovat dobré vztahy s "nevěřícími" naší farnosti.
- Nepřestávat hledat, nezpohodlnět ve víře, vytrvat a zároveň neztratit přirozenost. Otevírá se nám možnost věcí, které vyvstaly, uvést do praxe a snažit se o zlepšení.
- Hledající: Jsem ráda, že se moje děti kamarádí s věřícími dětmi, protože uznávají určité životní hodnoty, které jsou pro mne důležité. Jsem ráda, že si můžeme o všem otevřeně povídat bez vnucování. Bibli čtu, myslím, že patří k základnímu vzdělání. Děti jsem přihlásila na náboženství, aby měly základní povědomí o hodnotách a historii, ale protože probíraly věci, které jsou "nevěřícím" cizí (svatí, Duch svatý,.), odhlásila jsem je.
- Důležitá je otevřenost ke všem, ochota se zapojit.

misie – návrhy na realizaci

- Otevřenost, zviditelnění se a spolupráce s městem. Přátelská spolupráce a poznávání se s okolními farnostmi – společné akce vzdělávací, kulturní..., ne jenom „okoukávat“, jak to tam chodí.
- Pořádat akce, které osloví i lidi mimo farnost.

- Možnosti misijních, evangelizačních akcí pro farnost i ostatní lidi z města. Vyjít ze svého domova, setkat se s lidmi. Rozhovor s druhou osobou může být opravdová misie, obohatíme se navzájem, pokud budeme naslouchat druhému. Ve své práci při rozhovorech se svými kolegy vnímám často v jejich těžkostech určitý cit pro Boha nebo jeho působení. Nabídnout neznámému třeba jen pozornost způsobí, že i já často dostanu setkáním s druhým něco zpět.
Pro nevěřící jsou fajn obyčejné akce (sportovní klání, hry, vánoční svařák, deskové hry, akce...), ale nebát se časem nabídnout i duchovní zážitky. Pomoc v azylovém domě, dobročinné sbírky (tříkrálová...), sbírky, pečení dobrot pro misie, aktivity pro zapojení celého města (pohádkový les, ...), různé charitativní akce, summerjob či jiné dobrovolnické pomoci.
- Problematika uzavřené farnosti, lidé z venku se necítí přijatí. Otevřít farnost veřejnosti, např. uspořádáním akcí ne prvoplánově duchovního charakteru (např. uspořádat farní ples, farní hudební festival, sportovní odpoledne). Osobní pozitivní zkušenost misionářské činnosti nenásilného charakteru. Pouze zmínka, že jsem věřící, nechat lidi přijít, naslouchat, být součástí různých mimokřesťanských společenství a evangelizovat tím, že žijí jinak, oni si všimnou. Misionářská činnost skautingu, charity, hospice.
- Část nevěřících ve skupince uvedla, že by ocenili akce, které by nás všechny propojili, kde by se nemuseli bát, že jsou "jiní" nebo "nepřijatí". Větší otevřenost, nebát se přijmout a naslouchat lidem nevěřícím, nebo lidem hledajícím, vytvořit společné akce a programy, které přijmou všechny bez rozdílu. Abychom si mohli navzájem naslouchat, obohatit se a učit se od sebe navzájem.
- Zorganizovat setkání s misionářem z misijní oblasti včetně prezentace pro širokou veřejnost; dobročinnými akcemi pořádanými farností oslovit a zapojit širší veřejnost (např. oživení dobrovolnictví v hospici, pečení pro nemocnici, misijní koláč, Svatomartinský průvod).
Noc kostelů, misijní koláč, mše venku u příležitosti 17. 11., koncerty, otevřené kapličky; předávání křesťanských hodnot v rámci místní samosprávy. Kurzy Alfy, modlitby v rámci dušiček pro nevěřící, adventní andělé pro celé město.
- Zapojit do tříkrálových skupinek i mimo kostelní veřejnost.

misie – besedy

- Besedy ve vhodném prostředí na "dobře vybrané téma" pro nevěřící (hledající), nejen v "Den otevřených kostelů". Možnost besed s nevěřícími (hledajícími), kteří by se takto mohli, např. několikrát do roka, vzdělávat k danému „dobře“ vybranému tématu (mimo prostor kostela, např. farní zahrada či společenská místnost fary). Příklad kurzy Alfa. Farníci by mohli oslovit „hledající“, které znají ze svého okolí a vzbudit v nich o besedy zájem.
- Zpřístupnit "zjednodušit" nauku víry pro ty, kteří veliký dar víry nedostali. Individuálně (př. na náboženství), když vidím, že na náboženství chodí někdo bez věřícího zázemí. Snaha o individuální přístup ke každému a jeho starostem, pokud je to možné.
Více otevřít kostel pro nevěřící besedami s tématy, která jsou "bez daru víry" přístupná a třeba i na "neutrálním" území (farní zahrada...).

OTEVŘENÝ KOSTEL

- Snem je, aby naše kostely mohly být stále otevřeny pro všechny, stejně tak, abychom i my měli otevřené srdce pro všechny. Někdy jsou reakce od nevěřících ("hledajících"), že se bojí přijít do kostela, když je tam tolik lidí. Nevěřícím, kteří někdy hledají možnost tiché přítomnosti v kostele, umožnit vstup do kostela (ideál otevřený kostel), nebo je např. cedulí u vstupu pobídnout, že mohou bez ostychu vstoupit i při slavení mše sv. a jsou zde vítáni. Ideál: otevřené kostely např. k tichému rozjímání i pro nevěřící, kolemjdoucí během dne. Farníci by mohli oslovit „hledající“, které znají ze svého okolí a informovat je např. o pravidelném termínu adorace s možností využití tichého rozjímání v kostele. Duch svatý nás vybízí k aktivitě!
- Hledající: „Kostel je pro mne něčím tajemným, co dodá energii a vnese klid. Šla bych ho navštívit, ale netušila jsem, že můžu přijít (na mši, jen tak...).
Otevřít kostel – dát prostor všem pro tichou meditaci.
- Otevření dveří do kostela, aby mohl vejít kdokoli do kostela /zda by mohl i nakouknout, což řada lidí neví/. (skupinka z Boušína)

STATISTIKA

Srovnání s diecézí a s ČR

Statistika se týká pouze skupinek, které odeslaly své výstupy. Ve farnosti Červený Kostelec a Boušín se tedy netýká dalších 4 skupinek, které své výstupy neodevzdaly.

	Česká republika	Královéhradecká diecéze	Červený Kostelec a Boušín
<i>Celkem farností</i>	cca 2750	262	1+1
<i>Účast farností</i>	1100 (40%)	115 (44,3%)	1+1
<i>Účast věřících</i>	cca 15000	2605 (1115 mužů, 1490 žen)	168 (70 mužů 98 žen)
<i>Počet skupinek</i>	2519	335	23+1
<i>Počet osob ve skupince průměr</i>	6	8	7

Skupiny v Č. Kostelci a na Boušíně

Opět se týká pouze 24 skupinek, které odevzdaly své výstupy.

<i>Zadaná témata</i>	<i>Skupinky s jedním tématem</i>	<i>Skupinka s více tématy</i>	<i>Skupinka s více tématy</i>	<i>Celkem</i>
1. Na společné cestě	3	1	1	5
2. Naslouchat	5	1	1	7
3. Ujmout se slova			1	1
4. Slavit	3		1	4
5. Spoluzodpovědnost za misijní poslání	7		1	8
6. Vést dialog v církvi a ve společnosti	1			1
7. S jinými křesť. denominacemi	1	1		2
8. Autorita a spoluúčast				0
9. Rozlišovat a rozhodovat	1			1
10. Formovat se v duchu synodality	1			1
Celkem	22	3	5	30

<i>Četnost setkání</i>	<i>1x</i>	<i>2x</i>	<i>3x</i>	<i>4x</i>
Počet skupinek	1	6	14	3

<i>Vyznání</i>	<i>pouze katolíci</i>	<i>katolíci a další křesťanské církve</i>	<i>katolíci a spirituálně založení bez církevní příslušnosti</i>
Počet skupinek	20	3	1

A CO DÁL...

Biskupové v červenci tohoto roku napsali: „Slibně započatý synodální proces podporujeme a povzbuzujeme jednotlivá společenství na farní i diecézní úrovni, aby metodu získanou během tohoto procesu využila k hledání, kam Boží Duch vede církev tady a teď, především v tématech týkajících se života církevních společenství ve farnostech.“

Rádi bychom tuto jejich výzvu přijali a dále uskutečňovali.

Ve více výstupech našich farních skupinek zaznívá touha pokračovat v setkávání. I toto chceme podpořit modlitbou a nechat se vést Duchem svatým na další společné cestě.

OBSAH

ÚVOD.....	1
VÝSTUPY ZE SYNODY	2
ZKUŠENOSTI SE SYNODOU.....	2
CÍRKEV	4
papež František	4
otec biskup Jan	4
církevní nauka	4
další.....	5
EKUMENA	5
CHARITA	6
DUCHOVNÍ ROZLIŠOVÁNÍ	6
NASLOUCHÁNÍ	6
FARNOST	7
společné soužití	7
mezigenerační setkání	8
kněží.....	9
modlitba	9
slavení – svátosti, pobožnosti	9
zapojení farníků.....	10
příležitosti k setkávání.....	11
společné prostory pro setkávání	11
vzdělávání	11
lidé na okraji	12
otevřenost.....	12
MISIE, EVANGELIZACE	13
misie – začít u sebe	13
misie – modlitba.....	14
misie – Duch svatý	14
misie – příklad našeho života	14
misie – obecně.....	15
misie – návrhy na realizaci.....	16
misie – besedy	18
OTEVŘENÝ KOSTEL.....	18
STATISTIKA	19
Srovnání s diecézí a s ČR.....	19
Skupiny v Č. Kostelci a na Boušíně	20
A CO DÁL.....	21

MODLITBA ZA SYNODU

Zde jsme, před tebou, Duchu Svatý,
shromáždění ve tvém jménu.

Provázej nás ty sám,
vstup do našich srdcí
a vytvoř si v nich domov.

Ukaž nám cestu, kterou se máme vydat,
uč nás, jak na ní vytrvat.

Jsme zde s přetěžkým břemenem
svých slabostí a hříchů.

Nedopust', abychom propadli zmatku,
nedopust', aby nás nevědomost svedla na scestí,
nedopust', aby předpojatost ovlivnila naše činy.

Dej, ať v tobě nalezneme naši jednotu,
abychom věčnému životu kráčeli vstříc společně,
abychom nesešli z cesty pravdy
a neodchýlili se od toho, co je správné.

To vše žádáme od tebe,
jenž jsi při díle na každém místě a v každém čase,
a ve společenství s Otcem i Synem
na věky věků.

Amen.